

lemmer, gjorde opmærksom paa, at Noget, der maatte gjøre os forsigtig, er den forskjellige Priis, der har været angiven for Dampfergen, men læg Mærke til, at der vel har kunnet gjøres Fremskridt i Henseende til Billigheden ligesom ogsaa til Bequemmeligheden ved en sliq Opfindelse som Dampfergerne, og det er det, som efter Sagkyndiges Oplysninger er steet, saaledes at man nu kan anskaffe en kraftig Dampferge for et mindre Beløb end tidligere. Det forekommer mig, at dette ikke er nogen Feil, og at det ikke er værd at sætte sig imod Sagen af den Grund. Det var en anden Sag, om Regjeringen havde forlangt en meget større Sum og havde sagt: Nu vil Dampfergen koste saameget Mere; da vilde jeg maaskee ogsaa have sagt, at det var mindre rigtigt af den først at bibringe os den Anskuelse, at den kunde faaes for en lavere Priis, og derpaa pludselig forhøje Prisen. Naar det ærede Medlem endelig finder, at det er affrækkende, at der skal være en Reserve-Dampferge, da foreligger der jo ingen Bevilling dertil for iaar; der er slet ikke Tale om at give Penge dertil iaar, men det Spørgsmaal er aabent, og vi kunne altid tage vor Beslutning om, hvorvidt vi ville gaae ind derpaa eller ikke. Jeg troer, at det i enhver Henseende er rigtigt at gaae ind paa det, Thinget sidst vedtog, og jeg troer, at det ærede Medlem fra Middelfart stuffer sig, naar han mener, at Finantsudvalgets Fleertal vil forandre sin Stilling efter hans Tilskyndelse. Jeg er tværtimod overbevist om, at der blandt Finantsudvalgets Fleertal er Mange, som mene: „Nu have vi stillet vort Forslag; Thinget har forkåstet det; nu lade vi Thinget have Ansvar og holde os til det“. Idetmindste have vægtige Medlemmer af Finantsudvalget for mig udtalt denne Betragtningssaaede, og det ærede Medlem skal nok faae at see, at han ikke faaer alle dem med sig fra Finantsudvalgets Side, som han troede. — Jeg har iøvrigt begjæret Ordet med Hensyn til det Ændringsforslag under Nr. 6, jeg har været med at stille. Jeg har tidligere overseet, at der deri er en Bestemmelse, som ikke forekommer mig rigtigt at stemme med Grundlovens § 18, og det forekommer mig at være mindre pas-

sende at vedtage en Lovbestemmelse af denne Art. Der staaer i Grundlovens § 18, at Kongen indgaaer og ophæver Handelstractater, og jeg antager, man kan sige, at en Overenskomst om en Dampskibsart til Befordring af Posten er en Ting, der kan siges at være i Handelsens Interesse, altsaa beslægtet dermed. Da det nu ikke er nødvendigt at opstille en saadan Bestemmelse, troer jeg, det er rigtigere, at vi ikke gjøre det, for ikke at give en Skjætte af, at vi ville gribe ind i, hvad der er Regjeringens Prærogativ. Det er dog ikke alene af den Grund, at jeg foretrækker det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Indenrigsminister, men det forekommer mig, at det giver os en Betryggelse for, at Regjeringen ikke vil paabyrde Skattekassen Udgiften til et Nat- og Jiltog, uden at Tractaten om Postdampskibsarten mellem Korsør og Kiel iforveien er ophævet. Dette er Noget, hvorpaa der fra flere Sider er lagt Vægt, og jeg veed, at det for flere Medlemmer i Finantsudvalget har været en Grund til ikke at slutte sig til Regjeringens Forslag, at man meente, at det vilde være en for stor Udgift, der blev paabyrdet Finantserne ved dette Nat- og Jiltog. Naar man altsaa her fikker sig, at denne Udgift ikke kan indtræffe, før man er bleven fri for Tabet ved Postdampskibsarten, forekommer dette mig at være en Fordeel, ligesom vi herved opnaaer, at Rigsdagen kan komme til at medvirke til Sagens endelige Ordning, hvilken ellers vilde kunne træffes uden Rigsdagens Medvirkning, ved Regjeringens Foranstaltning alene. Det er i disse to Retninger, at det forekommer mig, at Indenrigsministerens Ændringsforslag er heldigere end det Forslag, jeg selv har været med at stille, og derfor ønsker jeg, at Ændringsforslaget maa blive vedtaget, forsaavidt Ministeren ikke skulde troe, at vi kunne undvære baade selve Forslaget og det dertil stillede Ændringsforslag, medens han dog vilde tilfige os, at det Samme, som derved er tilfiget, kunde opnaaes. — Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at man bliver staaende ved den Afgjørelse, vi traf sidst, og ikke længere forhaaler det Spørgsmaal, der saa ofte har